

[Karlsson.]

de findes inden for fredede Omraader, netop burde være frit tilgængelige for alle. Jeg vil tro, at saadanne Tilstande er i Strid i hvert Fald med Aanden i Naturfredningsloven, og det er et Forhold, som man bør gøre noget for at ændre.

I øvrigt vil jeg gøre den samme Betragtning gældende som det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard, om det ikke skulde være muligt at indarbejde dette Lovforslag i Naturfredningsloven. Men det kan selvfølgelig være, at det vil tage for lang Tid at gøre dette, selv om jeg nok tror, det kunde betyde noget i Retning af Lettelse og Forenkling af hele Administrationen. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Hans Hansen (Rørby): Jeg er enig i de Betragtninger, der er fremsat af tidligere Ordførere om Lovforslagets Formaal, og jeg skal ikke komme ind paa særlige Betragtninger i denne Forbindelse. Jeg tror, det vilde være praktisk, om der var en Mulighed for at sammenarbejde Lovforslaget med Naturfredningsloven, men det vil vel nærmere kunne oplyses og gøres til Genstand for Drøftelse i et Udvalg.

Op igennem Aarene har det foreliggende Problem været et Stridsspørgsmaal mellem private og offentlige Interesser, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg tror, det kan blive svært nok at løse dette Spørgsmaal paa helt tilfredsstillende Maade. Men vi fra Retsforbundet tiltræder Lovforslagets Formaal og vil støtte Gennemførelsen af dette ideelle Formaal. Det er ikke nogen ideel Løsning, at Samfundet skal købe sine naturlige Rettigheder tilbage, men naar Forsømselsen er sket, naar man ikke har varetaget Samfundets Interesser, men Rettighederne er gledet over paa private Hænder og der er investeret Kapital i dem, er der vel ikke andet at gøre end at prøve at løse Spørgsmaalet saadan, at man sætter sig i Besiddelse af dem paa den lempeligst mulige Maade. Dog tror jeg, at det i Udvalg værende Forslag om Grundstigningsskyld kan faa en vis Betydning ved Løsning af Sagen. Det er jo først i de senere Aar, at den Trang og Lyst til at komme ud og dyrke Friluftsliv, der har udviklet sig hos Befolkningen, har givet de paagældende Arealer en forøget Værdi. Den gamle Ret, som Folket havde i Fortiden, er jo ikke opretholdt.

Vi vil fra Retsforbundets Side gøre, hvad vi kan for at støtte Lovforslagets Formaal og generhverve denne Ret. Det er kun en Retfærdighedshandling, at man giver Befolkningen Adgang til de Værdier og de

Naturrigdomme, som moralsk er hele Folkets, men som fra Samfundets Side er overgivet til Afspærring i privat Eje.

Retsforbundet støtter det foreliggende Forslag.

Jensen-Broby: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg gerne vil gøre om det foreliggende Lovforslag, idet jeg synes, at den højtærede Statsminister har glemt, at der ogsaa er noget, der hedder Kommuner.

I det i § 2 nævnte Fællesudvalg, som nedsættes for Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtsrads kredse, har man nok taget et Par Kommuner med, nemlig København og Frederiksberg, men disse Kommuner har jo ingen Pladser, ingen Badestrand eller Landingspladser, ingen Parkeringspladser eller Adgangsstier. De i Forslaget nævnte Pladser o. s. v. kommer til at ligge ude i Omegnskommunerne, og disse Kommuner har man glemt at give en Repræsentant. Jeg vil dog tro, det var dem, der mest fornuftigt kunde være med i dette Udvalg.

Derimod har man ikke glemt Kommunerne, naar det gælder Udgifterne, saa kender man dem godt nok; ifølge § 5 er der ikke noget i Vejen for, at Kommunerne nok skal faa deres Andel i Udgifterne. Endvidere paalægger man i § 13 Kommunerne Vedligeholdelse af de paatænkte Stianlæg. Jeg bor i en Kommune, som har en Masse saadanne Stier i „de grønne Omraader“. Det er ikke alene selve Stiarealerne, men ogsaa ret store Arealer i Nærheden af Stierne, der er eksproprieret, og vi har faaet Vedligeholdelsen af det hele og har en aarlig Vedligeholdelsesudgift paa en Snæs Tusind for disse Stier, som man har givet os, uden at Kommunen har haft Spor af Indflydelse paa Forholdet. Nu vil man altsaa gaa videre gennem dette Lovforslag med at lave Badestrande, Landingspladser, Parkeringspladser samt Adgangsstier til disse, men Kommunerne kender man ikke, naar alt dette skal anlægges, man kender dem kun, naar Udgifterne skal fordeles. Jeg synes, det er ganske meningsløst, at man ikke i et saadant Udvalg ogsaa faar en Repræsentant med fra Kommunalbestyrelserne.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Statsminister, at jeg synes ogsaa, det er et stort Spring, der er taget, naar man sætter det Beløb, som Staten kan afholde uden at gaa til Bevillingsmyndighederne, op fra 3 000 til 20 000 Kr.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil gerne først rette en Tak til samtlige Parti-